

Shemos 12:1-3

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ חֳדָשִׁים: רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה

דִּבְרוּ, אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, בְּעֶשֶׂר, לַחֹדֶשׁ הַזֶּה: וַיִּקְחוּ לָהֶם, אִישׁ שָׂה לְבֵית-אִבְתּוֹ--שָׂה לְבֵית

Bereishis 1:1

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ

Rashi

בראשית. אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית? משום כך מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים (תהילים קי"א), שאם יאמרו אמות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו

The Rav, "The first commandment they were given in Egypt which signaled the commencement of their liberation was to mark time. A slave is relieved of *mitzvos asei she'hazman gerama*, of time-bound positive commandments. This is because the slave lacks time experience. To the slave, time is a curse; he waits for the day to pass. The slave's time is the property of his master. No matter how hard he may try to be productive in time, the passing of hours, days, weeks, is very dull. Life, to the slave personality, is motionless. He lacks the great excitement of opportunities knocking at the door, of challenges summoning him to action, of tense expectations and fears of failure. Any faith which is inseparably bound up with time in inapplicable to him.

"This time-awareness or experience has three basic components. First, retrospection: without memory, there is no time. Second, the exploration or close examination of things yet unborn and the anticipatory experience of events not yet in being. Third: appreciation or evaluation of the present moment *as one's most precious possession*...

"Time-awareness also contains a moral element: responsibility for emerging events and intervention in the historical process. Man, according to Judaism, should try to mold and fashion the future. That is exactly why he had been created as a free agent. Man is free to reach central and basic decisions that will determine his and sometimes the world's future.

"To connect retrospection with anticipation, memory with expectation, hindsight with foresight - one must cherish the present, fleeting moment as if it represented eternity. Judaism has a very sensitive approach to the present: every minute is valuable, each second precious. With a fraction of a second, one may realize or destroy hopes, visions and expectations. The halacha is therefore extremely time conscious, finding the present moment so important. For instance,

we are permitted to do work on a Friday afternoon until one minute before sunset, but are enjoined from doing work one minute later. A person reads keriyas Shema at 9:05am and fulfills the mitzvah, but at 9:06, his performance is worthless. What did he miss? It was the same recitation, the same commitment, the same dedication. And yet, he has not fulfilled the mitzvah of keriyas Shema. Time is of critical importance - not years or months, but seconds and split seconds. This time-awareness and appreciation is the singular gift granted to free man, because time belongs to him: it is his time, and he can utilize it to the utmost or waste it.”¹

Da'as Zekeinim Shemos 12:2

החודש הזה. כזה ראה וקדש, והכל תלוי בקדוש בית דין. כדא' ר' אושעיא, כשישראל מגיעין לר"ה הקב"ה אומר למלאכי השרת, העמידו בימה והוציאו ספרים, כי למחר אני בא ודן עולמי, בין כך ובין כך נמלכין בית דין של מטה ועברו ודחו ר"ה עד יום של אחריו. למחר אין הקב"ה דן את עולמו. באין מלאכי השרת לפני הקב"ה ואומרים לפניו, רבה"ע, לא כך אמרת לנו למחר אני דן את עולמי ונשמוט הדין באפס. אומר להם, הרי בני דוחין את הדין עד למחר, והדבר מסור בידם שאתם צריכין לילך אחר קביעותם, וכל מה שהם עושין נעשה עמהם. וע"ז אמר משה ע"ה "כי מי גוי גדול אשר לו וגו' בכל קראנו אליו" קרי ביה "קריאתנו אליו" כל' קריאת החדשים והמועדות שלנו, "אליו" נמי הם נקראים ונעשים

ואמרו חז"ל שזה אחד מן הג' דברים שנתקשה משה ע"ה. וקשיא שהרי קטנה היה בסוף החדש כמו בתחלת המולד ואיך יוכל להבחין אם היא מן הישנה או מן החדשה וי"ל דמ"מ יוכל להבחין מתוך הפגימה כי הישנה פגימתה לצד המערב והחדשה לצד מזרח. ד"א כי בסופה עומדת בקרן דרומית מזרחית ובחדושה בקרן דרומית מערבית

Hoshea 11:1

כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל, וְאַהֲבָהוּ; וּמִמִּצְרַיִם, קָרָאתִי לְבְנִי

Shemos 19:6

וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מְמִלְכֶת כְּהֻנִּים, וְגוֹי קְדוֹשׁ: אֵלֹהִי, הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תִּדְבֹּר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

Avos 1:14

Hillel used to say:

אם אין אני לי, מי לי? וכשאני לעצמי, מה אני? ואם לא עכשיו, אימתי

Shemos 12:2

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים: רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה

¹ Chumash Masores HaRav, Shemos, p.85-86